01/04/2021

Αναγνωρίζονται δύο θεματικά τεχνολογικά μουσεία σε Δημητσάνα και Λέσβο

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Υπέρ της αναγνώρισης δύο θεματικών τεχνολογικών μουσείων, του Δικτύου Μουσείων του Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς (ΠΙΟΠ), γνωμοδότησε ομόφωνα το Συμβούλιο Μουσείων του ΥΠΠΟΑ, στο πλαίσιο του προγράμματος πιστοποίησης μουσείων.

Πρόκειται για το Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης στη Δημητσάνα και το Μουσείο Βιομηχανικής Ελαιουργίας Λέσβου. Το ΥΠΠΟΑ έχει ήδη αναγνωρίσει δύο ακόμη μουσεία του ΠΙΟΠ, σε προηγούμενη γνωμοδότηση του Συμβουλίου Μουσείων: Το Μουσείο Περιβάλλοντος Στυμφαλίας και το Μουσείο Πλινθοκεραμοποιίας Ν. & Σ. Τσαλαπάτα.

Όπως, δήλωσε η **Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού Λίνα Μενδώνη,** «Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού συνεχίζει το πρόγραμμα πιστοποίησης και αξιολόγησης ιδιωτικών μουσείων, τα οποία διαθέτουν όλες τις προϋποθέσεις,

σύμφωνα με τις διεθνείς καλές πρακτικές. Η αντίστοιχη διαδικασία προχωρεί και για τα δημόσια μουσεία. Η βελτίωση των υποδομών και των υπηρεσιών των μουσείων, παρέχει σημαντικά οφέλη τόσο για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς και του νεώτερου πολιτισμού, όσο και για την παροχή αναβαθμισμένης εμπειρίας επίσκεψης για το κοινό».

Το Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης βρίσκεται στη Δημητσάνα και προβάλλει τη σημασία της υδροκίνησης στην παραδοσιακή προβιομηχανική κοινωνία. Εστιάζοντας στις βασικές τεχνικές, που αξιοποιούν το νερό για την παραγωγή ποικίλων προϊόντων, τις συνδέει με την ιστορία και την καθημερινότητα της τοπικής κοινωνίας, στο πέρασμα του χρόνου. Ο επισκέπτης μπορεί να περιηγηθεί στα παραδοσιακά εργαστήρια, τα οποία περιβάλλονται από πυκνή βλάστηση και άφθονα τρεχούμενα νερά. Το πρώτο κτήριο στεγάζει νεροτριβή και αλευρόμυλο. Έξω από τον μύλο υπάρχει ρακοκάζανο, και ακριβώς απέναντι βυρσοδεψείο, όπου ο επισκέπτης έχει την ευκαιρία να γνωρίσει τα διαδοχικά στάδια επεξεργασίας των δερμάτων. Το λιθόστρωτο καταλήγει σε μπαρουτόμυλο, που υπενθυμίζει τον ρόλο της Δημητσάνας στην Επανάσταση του 1821.

Το Μουσείο Βιομηχανικής Ελαιουργίας Λέσβου βρίσκεται στο χωριό Αγία Παρασκευή. Παρουσιάζει τη βιομηχανική περίοδο της ελαιουργίας στην Ελλάδα, εστιάζοντας στις αλλαγές που προκάλεσε η εισαγωγή της ατμοκίνησης στη διαδικασία παραγωγής ελαιολάδου. Παράλληλα, προσεγγίζει, με ευαισθησία, την πρωτοβουλία των κατοίκων της Αγίας Παρασκευής που οδήγησε στην ίδρυση και

λειτουργία εντός πρωτοποριακού κοινοτικού ελαιοτριβείου. Στόχος του Μουσείου είναι η προβολή της βιομηχανικής κληρονομιάς στο πεδίο της ελαιουργίας, εντάσσοντάς την στα ευρύτερα αρχιτεκτονικά, κοινωνικά και πολιτισμικά συμφραζόμενα της εποχής.

Τα κτήρια και ο μηχανολογικός εξοπλισμός του ατμοκίνητου ελαιοτριβείου έχουν αποκατασταθεί, με υποδειγματικό τρόπο. Στον κεντρικό χώρο του εργοστασίου, οι κινούμενοι μηχανισμοί και το πλούσιο εποπτικό και ψηφιακό υλικό αναβιώνουν τα βασικά στάδια της ελαιοπαραγωγής: Σύνθλιψη του καρπού, συμπίεση του ελαιοπολτού, διαχωρισμός του λαδιού από το νερό. Επίσης, στις παλαιές αποθήκες ελαιοκάρπου «ξεδιπλώνεται» το σύνολο των εργασιών που συνδέονται με την ελαιοπαραγωγή, με φόντο τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες της εποχής.